

EFNISYFIRLIT

1. Formáli	1
2. Inngangur	2
2.1. Refsingar í sögulegu samhengi	3
2.2. Hvað er refsing?	7
2.3. Hvað þarf að réttlæta?	10
3. Endurgjaldsstefnan	13
3.1. Er gjaldstefnan lögmálskenning?	15
3.2. Jafnvægi og sanngirni.....	16
3.3. Refsing brotamanns sem réttur brotaþola.....	18
3.4. Refsing sem vilji og/eða réttur brotamannsins	20
3.5. Siðferðileg fordæming í formi refsingar	24
3.5.1. Þjáning sem siðavöndun.....	26
3.5.2. Réttlætir kenningin refsingu saklausra?	28
3.5.3. Refsing manns sem þegar hefur iðrast	29
3.5.4. Ekki nægjanleg réttlæting.....	29
3.6. Refsing sem makleg málagjöld eða réttlæti	30
3.6.1. Lögmálgjaldstefna	31
3.6.2. Refsing sem tjáning neikvæðra tilfinninga eða hefnd	33
3.6.3. Guðleg refsing	36
3.6.4. Hringskýring.....	38
3.6.5. Rökstuðning vantar	40
3.7. Friður í samféluginu og hindrun sjálftöku réttinda.....	41
3.8. Vandi gjaldstefnukenninga almennt.....	42
3.8.1. Hvað um hættulega einstaklinga sem ekkert hafa gert af sér?	42
3.8.2. Tengsl afbrots, sektar og refsingar	43
3.8.3. Það er einfaldlega eitthvað rangt við gjaldstefnuna	44
4. Nytjastefnukenningar	46
4.1. Hömlun.....	49
4.2. Fordæming	50

4.3.	Fráfæling	52
4.3.1.	Hafa refsingar fælingaráhrif?	52
4.3.2.	Refsing saklausra í þágu fælingaráhrifa	57
4.3.3.	Hvar liggja mörkin?	60
4.3.4.	Mannleg reisn	62
4.4.	Viðreisn	63
5.	Niðurstaða	67
5.1.	Gjaldstefnukenningar	67
5.2.	Almenn varnaðaráhrif	69
5.3.	Eru refsingar siðferðilega réttlætanlegar?	70
5.4.	Hvað með sambland fleiri kenninga?.....	71
5.5.	Hvers vegna refsum við samt?	72
5.6.	Ef ekki refsingar, hvað þá?.....	75
5.7.	Hin íslensku viðhorf	77
5.8.	Lokaorð	80